

SLOVENSKI NAROD

Izbala vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 pošt. à Din 2.— do 100 vrst. Din 2.50. od 100 do 300 vrst à Din 3.—, večji inserati peti vrsta Din 4.—. Pošte po dogovoru. Inserati davek posebej. — »Slovenski Narod« velja mesečno v Jugoslaviji. Din 12. za inozemstvo Din 25.—. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravljanje

Ljubljana, Knafova ul. 5
Telefona št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126.

PODRUŽNICE:

MARIBOR, Grajski trg 8. — CELJE, Kocenova ulica 2. — Tel. 190.
NOVOMESTO, Ljubljanska cesta, tel. št. 26. — JESENICE, Ob kolodvoru 101. —
Račun pri pošti: ček. zavodu v Ljubljani št. 10.351

BORBA ZA NEODVISNOST INDIJE

Muslimani proti indijskim nacijonalistom — Protialkoholna akcija nacijonalistov — Krvavi boji v Šolapurju

Bombay, 9. maja. Položaj v Indiji se je nekoliko zboljšal, čeprav je še vedno zelo resen. V več krajih Indije je proglašeno obsedno stanje ter nastopata policija in vojaščina z največjo strogostjo proti demonstrantom. Nemiri so sicer nekoliko ponehali, vendar pa se akcija za državljanško nepokorščino z vso energijo nadaljuje. Povzročila je velike motnje v državni upravi, posebno na deželi, kjer oblasti niso tako zaščitene kakor v večjih centrih, kjer razpolagajo z močnim policijskim in vojaškim aparatom. O nadaljnem razvoju dogodkov je zelo težko poročati, ker se cenzura izvaja z vso strogostjo in prihajajo povzročila v veliko zamudo. Kakor poročajo, je nastal med muslimanskim prebivalstvom preokret v korist Anglije. Včeraj je vseindijska muslimanska zveza odobrila resolucijo, v kateri obožava gibanje za civilno nepokorščino in po-

ziva muslimansko prebivalstvo, naj se temu gibanju ne pridruži.

Na drugi strani so prispevalo izredno resna poročila iz Šolapurja, kjer je prišlo do nenavadno ogroženih bojev med policijo in demonstranti. Nemiri so nastali, ker je policija razgajala nacijonaliste, ki so bili na straži pred prodajnimi alkoholnimi pišči in ovirali promet. Ko je prišla policija, jo je množica napadla s kamnenjem. Policija je strejala in ubila 25 oseb in ranila nad sto. Razjarjeni demonstranti so nato požgali 6 policijskih stražnic, sodno poslopje in vse prodajalne alkoholnih pišč, razen ene. Včeraj ob 11. dopoldne so se nemiri ponovili, ko so pričeli prostovoljci sekati palme. Policia je množico posvarila, nakar je oddala več salv iz pušč. Ubiti je bilo 15 demonstrantov in veliko ranjenih.

Položaj se je tako poslabšal, da se je moralna policija pred demonstranti

umikati korak za korakom. Razjarjena množica je do tal požgala dve policijski postaji in zapalila druge. V Šolapurju je bil poslan na pomoč policiji konjeniški polk iz Ahmednagala.

Poona, 9. maja. AA. Iz Šolapura je prispealo okrog 150 žena in otrok. Po dosedanjih vesteh sodijo, da so med ubitimi tudi trije stražniki. Množica je polila stražnike z vrelim mineralnim olejem.

Lahore, 9. maja. AA. Gopisand, generalni, tajnik lahorskega kongresa, je bil aretiran. Osumljen je, da je kršil zakon o solnem monopolu.

London, 9. maja. Po vesteh iz Bombarja je bilo pri včerajšnjih nemirih ubitih šest polica. Demonstranti so ubite police polili s petrolejem ter jih nato na grmadi začigali. Tриje člani pan-indijskega kongresa so bili zaradi upora proti oblastem obsojeni na ječo po dva in osem mesecev.

Zagrebski teroristi pred sodiščem

Zaslivanje otožencev Antonia Stefanca in Pavla Marketiča

Beograd, 9. maja. Pred državnim sodiščem za zaščito države sta bila danes zaslívana 13. in 14. otoženec Anton Stefanac in Pavao Marketič.

Anton Stefanac je uradnik mestne elektrarne v Karlovcu. Otožen je, da je bil član tajne teroristične organizacije in da je ustvaril pekienski stroj s katerim so nameravali pognat v zrak železniški most pri Martinovcu. Otoženec zanika vsako krivido in zatrje, da je preskrbel samo pločevinasto škatlo, ki so jo uporabili za petardo. V svojem zagovoru skuša razbremeniti zlasti Bernardića, češ da on o vsem tem ni ničesar vedel, ker mu niso zaupali.

Pavao Marketič, 24 letni mesarski pomočnik iz Zagreba, je razen tega

otožen, da je sodeloval pri nameravanih atentatih na generale in druge vodilne osebe. Marketič obširno priporavlja, da so vse njegove nrejšnje izjave v preiskavi netočne in neresnične. Priznal je samo zaradi tega, ker se je bal, da bi ga pretepal. Na vprašanje predsednika pa izrecno izjavlja, da mu nihče ni storil nič zla. V preiskavi je zlasti obremenjeval Bernardića, ki ga je označil kot glavnega voditelja vse akcije. Na današnjem zaslivanju je prosil predsednika, naj mu dovoli, da se zaradi tega pri Bernardiću opraviči in ga prosi odpuščanja, ker mu je delal krvico. Nato je sledilo čitanje zapiskov o zaslivanju tekom preiskave, nakar je bila današnja razprava zaključena.

Henderson v Parizu

Sestanek angleškega zunanjega ministra z Briandom — Posredovanje Anglije med Francijo in Italijo

Pariz, 9. maja. Nocoj je prispel sem-kaj angleški zunanjji minister Henderson. Danes dopoldne je imel sestanek z ministrom Briandom, s katerim sta razpravljala o važnih problemih, ki so na dnevnu redu tokratnega zasedanja Sveta društva narodov. Zatrjuje se, da skuša Anglija posredovati med Francijo in Italijo. Henderson predlaga, naj bi se zasedanje pripravilo odbora za razorožitev v Ženevi odgovido do oktobra, da bi se mogli med tem sporazumi Francija in Italija o onih vprašanjih, ki

so ostala na londonski konferenci med obema državama nerešeni. Anglija dela intenzivno na to, da bi se franco-slovena iodeš digrler Aeae niamzit italijanska napetost omiliha in da bi med obema državama prišlo do tesnejšega sodelovanja in na ta način preprečiti oboroževalno in ekMOVANje. Henderson bo postal dva dni v Parizu ter se bo sestal tudi z ministrskim predsednikom Tardieujem. Jutri odpotuje v Ženevo, kamor mu bo sledil Briand v nedeljo.

Čiščenje med ruskimi diplomati

Ruski poslanik Sokolnikov v Londonu odpoklican na zahtevo sovjetskih novinarjev

London, 9. maja. »Daily Mail« poroča, da nameravajo sovjetti »odčistiti« tudi London. Te dni je prispevala v London večja skupina tajnih agentov GPU, ki ima nalog, da izvede strogo preiskavo med osobljem londonskega poslanstva. Glavna ost je napetna proti poslaniku Sokolnikovu, ki se zdi moskovskim gospodarjem preveč opotuniščem. Sokolnikov sam pričakuje, da se bo moral v spremstvu odpolocancev GPU vrnil v Moskvo. Neposreden povod za njegov odpoklic je da njegov poziv sovj-

etskim novinarjem, naj pred ratifikacijo pogodb, ki so bile v zadnjem času sklenjene med sovjetsko vlado in Anglijo, ne napadajo angleške vlade in posameznih ministrov. Sovjetski novinarji so proti tem protestirali in se pritožili v Moskvo. Skupno z njim so odpoklicani tudi kakih 10 uradnikov, ki so postali »nezanehčivci. Kokor pa naglaša »Daily Mail«, se Sokolnikov ne namerava pokoriti pozivu GPU, marveč bo sledil vzgledu Besedowskega ter ostal v Londonu.

Katastrofalna eksplozija

Skladišče amonijaka zletelo v zrak — 22 mrtvi, 54 oseb pogrešajo

New York, 9. maja. V Saint Josefu v državi Missouri se je pripetila včeraj popoldne velika katastrofa. Petnadstropno skladišče konzervne tovarne tvrdke Armin & Company je dobesedno zletelo v zrak. Z nepojasnjene vzroki je eksplodirala večja količina amonijaka. Eksplozija je bila tako silna, da je petnadstropno stavbo dobesedno dvignila v zrak, nakar se je zrušila v razvaline. Izpod razvalin so došle potegnili 22 mrtvi, 54 ljudi pa se še pogrešajo. Ker se širilo izpod razvalin amonijakov plini, ni upanja, da bi ostali pogrešanci živi. Reševalna dela so zelo otežkočena, ker morajo razkopati ogromne kupe razvalin petnadstropnega poslopja, od katerega ni ostal kamen na kamnu.

Odhod dr. Marinkovića v Ženevo

Beograd, 9. maja. Danes popoldne ob 4. odpotuje v Ženevo naš zunanji minister dr. Vojislav Marinković. Spremljati ga bodo direktor političnega oddelka dr. Konstantin Fotić in osobni tajnik Pavlović. Zasedanje Društva narodov je tokrat za našo državo izredno važno, ker bo predsedoval sejam naš zunanji minister. Na programu tega zasedanja so važne zadeve, ki so v zvezi z londonsko razorožitveno konferenco.

Kobilice v južnih krajih

Beograd, 9. maja. Iz Stočke poročajo, da so se tam odzavile velike množine kobilic. To je novi zarod, ki je tembolj novaren. Ker je silno razširjen. Predstavitev je s področja oblasti utemeljila vse potrebno, da nadzore člani načrta za varnostne mire. Minister za kmetijstvo je danes izdalu na sledeni komunikat:

Na podlagi poročil iz Grčije in Remunije je ministerstvo za kmetijstvo potom banatskih uprav izdalo vsemi sredstvi kmetijskim referentom načrta, naj posvečajo kobilicam vso pozornost. Kakor hitro bi se v kakem kraju dojavile kobilice, morajo sredstvi referenti o tem takoj obvestiti ministerstvo za kmetijstvo, da niktrene primernne korake za zatiranje kobilic.

Sklicevanje poljskega sejma

Varšava, 9. maja. Opozicionske levicarske stranke in stranka centra so končno javno sklenile, da predlože predsedniku republike najavljeni predlog za sklicevanje izrednega zasedanja sejma. Predlog je podprt na 200 poslancev levice, stranke centra in nacionalnega bloka. Predlog je utemeljen s potrebo pobiranja obstoječe gospodarske krize in izvedbe ustavnih reform.

Sabotaža v ruskih podjetjih

Moskva, 9. maja. V senzacijonom procesu proti štirim vodilnim russkim meščencem angleške koncesije zlatih polj ob reki Leni je bila včeraj pred vrhovnim russkim državnim sodiščem obvinjena razsodba. Vsi otoženici so bili spoznani za knjive vojnim in sabotažo. Glavni otoženec inž. Kolesnikov je odvetnik koncesije Murcovca sta bila obvinjena vsak na 5 let ječe. Inž. Ribon je dobil 1 let ječe, ker mu je bil znani sabotažni načrt in ga ni pravcočno naznani oblastem. Otoženec Baškirov, ki je po lastnem priznaju začgal toplofico cinko, je bil obsojen na smrt. Glede na njegovo pomembnost in inteligenco mu je bila smrtna kazen izpremenjena v 7-letno ječo.

Ponarejene umetnine

Pariz, 9. maja. V zvezi z razkritjem falzifikatorske afere slikarja Miletta so oblasti odkrije sedaj že drugo falzifikacijo. Narodni muzej je l. 1925 kupil pri nekem trgovcu z umetninami dve veliki slike, o katerih so tudi strokovnjaki zatrevali, da sta originalni slike francoskega umetnika Marteaua. Narodni muzej je plačal za obe slike 1.5 milijonov frankov. Slike sta bila obvezni v Louvreu. Sedaj pa so ugotovili, da sta obe slike falzificirani.

Anglija in pomorska razorožitev

Zanimiva debata v angleški lordski zbornici o pomorski razorožitvi in vlogi Anglije na morju

London, 9. maja. AA. Na današnji seji lordke zbornice je prvi lord admiralteje v zadnjem konservativni vladni Bridgeman otvoril debato o pomorski razorožitvi konferenci in o pomorski pogodbi. Govornik je naglašal, da je bila pogodba podpisana po manjšem delu od vseh petih držav, ki so bile zastopane na konferenci.

V vprašanju podaljšanja uporabe oklopnic je bil med vsemi državami, zastopanimi na konferenci, dosežen važen sporazum. Govornik je nadalje povdral važnost varnostne klavuze v trajnem sporazumu, ki omogoča Angliji, da poveča svoje pomorske bojne sile, če bi katerakoli država, ki ni podpisala pomorske pogodbe, razširila svoj gradbeni program v toliki meri, da bi ogrožala varnost angleške države. Anglija mora braniti svoje interese na Atlantskem morju in v Evropi. Bridgeman je nadalje priznal, da je angleška vlada veliko žrtvovala in znižala križark in število 50 križark premalo za obrambo angleške trgovine in prevoza živil za angleško državo.

Admiral Earl Jellicoe je naglašal, da je Anglia v primeru z drugimi državami znižala svoje brodovje pod stanje, ki je potrebno za jeno varnost. Pomorske konference, ki so se vrstile po vojni, so se končale z znižanjem angleške mornarice, dočim so druge države svoja vojna brodovja povečale. Veliki del angleških trgovskih ladij sta uničili v prvih dneh svetovne vojne nemški križarki »Emden« in »Karlsruhe«. Po njegovem mnenju je 50 križark premalo za obrambo angleške trgovine in prevoza živil za angleško državo.

V imenu vlade je odgovoril na izvajanja predgovornik lord Parmoor. V svojem govoru je povdral, da varnost Anglije ne more več temeljiti zgolj na nasilju. Glede na razne točke, omenjene v debati, je lord Parmoor dejal, da je admiralteja pripravljena priznati, da je število 50 križark minimalna potreba angleškega imperija do prihodnje pomorske konference l. 1936. Znižanje števila križark ob 70 na 50 je upravičeno, ker se ne upanja za svetovni mir splošno izboljšala. Vlada je vodila svojo politiko vosten in v popolnem sporazumu s strokovnjaki ter je zadovoljna, da je bila varnost imperija v polni meri zagotovljena. Glede na prihodnje gradnje svojih ladij je govornik dejal, da ne more nujčas definitivnega poročati o vladni politiki v tem pogledu. Dokler bo ostala sedanja vlada na krmilu, bo izvajala gradbeni program za obnovo vojnih ladij v okviru sklenjenega sporazuma. Končno je lord Parmoor izjavil, da je angleška vlada dosegla dva velika uspeha: varnost države in prizorno prijateljstvo med Anglijo ter Zedinjenimi državami in Japonsko, dočim pogajanja med Francijo in Italijo niso še zaključena.

Poljsko-jugoslovenska liga v Sarajevu

Sarajevo, 9. maja. AA. V Sarajevo pride jutri poljski poslanik na našem dvoru dr. Vaclav Babinski povodom osnovanja poljsko-jugoslovenske lige. Pri tej priliki bo prijelena v Sarajevu celo vrsta svečanosti.

Francosko-bolgarski odnosi

Sofija, 9. maja. AA. V bolgarski prestolnici se mudi francoski senator in bivši minister Auguste Puille. V razgovoru s sotrudnikom lista »Luč« je izjavil, da je treba okrepliti bolgarsko-francoske gospodarske odnose.

Varutje se tato

Poljska kronika piše, kako neprevidni so ljudje. Ze včeraj smo zabeležili celo vrsto tato, ki so večinoma posledica brezbrinjnosti. Ljudje ne zaklepajo stanovanj, omar in predalov, in tako imajo tato tem lažji posel. Marija Gestřinová, stanujoča na Pohanski cesti, včeraj ni zamenila svojega stanovanja. Neznana ženska se je spazila v spalnici in je odnesla dve beli posledni muki, vredni 150 Din. Gestřinová je bila med tato v kuhinji, in tato ni slišana. Osumljena ženska je spala nekaj noči v drvarnici sosedne hiše in je beračila pri strankah. Policija je še ni izsledila. — V veseli pivski družbi v neki gostinstvi je prisel ob svoji plači Skublar Friderik. Piš je v družbi, v kateri je bila tudi neka ženska, katero je osurnil, da mu

je odnesla 150 Din vreden moški deži in plašč.

Razen tativ je imela policija včeraj opravka z možalkarjem,

Občni zbor JČ Lige

Veliko zanimanje za češčino — Vsestransko agilno in plodonosno delovanje

Ljubljana, 9. maja.

V imenu odsotnega predsednika dr. Alberta Kramerja je sruši otvoril redni občni zbor JČ Lige v Ljubljani v restavraciji "Zvezda" podpredsednik dr. Gustav Gregorin. Izrekel je željo, ki je bila želja tudi vseh navzočih članov, da bi se odsotni predstavniki vrnil skoraj do tujine, kamor je odšel iskat zdravja. Pozdravljen je vse navzoče in še posebno zastopnika českoslovaškega konzulata vicekonzula Jana Orsaga, ki nadomestjuje na dopustu se nahajajočega konzula dr. Resla. Po prehodu na dnevni red je prečital poročilo podpredsednik ravnatelj g. Rasto Pustoslemšek.

Cíli Lige je poglobljeni stike med našim in českoslovaškim narodom. Za dosego tega razpolaga Liga s skromnimi sredstvi, toda nična trdnja volja premaga velike ovire pri tem delu, tako da vrši svojo nalogo v polni meri, za kar pa gre zahvaljuje predvsem mestni občini, ki je vedno rada pomagala Ligi, kadar je potrebovala pomoči. Naklonjenost državnih oblasti je Ligi velika moralna opora, za banskoupravu je to naklonila še znatno gmočno podporo in s tem dokazala, da čenj delo Lige za še tesnejše zbirjanje med nami in Českoslovaško. Odbor izreka banskoupravu iskreno zahvalno.

Dolgo je Liga delovala popolnoma osamljena. Ko je bila pred leti ustanovljena v Rogaški Slatini Zveza jugoslovensko-českoslovaških Lig za našo državo, smo bili prepričani, da bo ta organizacija našim idejam v veliko korist, kar se pa ni zgodilo. Ena glavnih nalog Lige je, da širi zlasti med šolsko mladino češki jezik. Ustanovila je po vsem šolskih srednjih šolah tečaj češkega jezika. To stremljene je podprtina banskega prospektiva uprava s vlogo skupnosti, ki izpoljuje vero v slovenske ideje in ki mu je pri storu ideja jugoslovensko-českoslovaške vzajemnosti.

Občni zbor je sprejel poročilo ravnatelja Pustoslemškega z velikim odobravljajem, načar je podal blagajniško poročilo ravnatelji Hammu Krosti. Preglednik Ivan Tavčar je izjavil, da je našel vse konfize v načrtu redu in predlaga absolutnimi s pohtivo blagajniku za vzorno vodstvo knjig. Po kratek odmor so bili pri vložitvah z vložilkom izvoljeni za predsednika zopet direktor dr. Albert Kramer, za obornike pa g. dr. Gustav Gregorin, Rasto Pustoslemšek, Evgen Jarc, Jaroslav Hlapalek, dr. Albin Strel, Mira Engelmannova, Franja Mohorčičeva, dr. František Resl, Fran Govekar, Ivan Vavpotič, Michael Presl, dr. Ivan Lah, Rudolf Juvan, Josip Kavčič, Fran Krapož, Franc Jeran, Božidar Bončar, dr. Luce Treo, Anton Jurc, dr. Ivan Slokan, dr. Rudolf Krivac, dr. Egon Star, Hammu Krosti. Za preglednika Ivan Tavčar in Peter Šterk.

Pri shranjivosti so zborovalci predali podpredsedniku dr. Gustavu Gregorinu iskrene ovacie za njegovo 70-letnico. Rasto Pustoslemšek je še poročal o prihodu českoslovaških železničarjev. Na predlog dr. Ivana Lah-a so zborovalci poslali pozdrave nekaterim starejšim češkim borcem za kulturno zbirjanje med nami in Čehi. Zborovalce je končno pozdravil v prisotnih besedah tudi vicekonzul Jan Orsag, načar je bilo zborovanje zaključeno.

Lani v avgustu se je vrnil v Sarajevo kongres vseh Lig naše kraljevine in Českoslovaške. Na skupščini je imel referat dr. podpredsednik g. Rasto Pustoslemšek o potrebi pospeševanja turističkega v naših južnih krajinah, zlasti v Južni Srbiji in

Nekaj o bloškem kraljestvu

Vas, ki ima hranilnico, dve posojilnici, moderno mlekarino, parno žago, kino, vodovod in celo svoj list

Bloke, 6. maja.

Ali ste kedaj obiskali bloško kraljestvo? Ste že videli kos lepote sredi otočnega Kraja? Pridite, da boste spoznali in videli!

Goli zeleni grli, na njih cerkev, ob vnožju vasice, široka pisana polja, kraške jame, smrekovi in bukovi gozdovi, zdraivo in ščegavo ljudstvo, to je bloško kraljestvo. In pozimi torišče smučarjev, spomladni prizbežališče tistih, ki ljubijo zdravo in vedro pomlad, v poletju dom jamarjev in drugih raziskovalcev kraškega terena, v jeseni razkošna radoš žitnih poli in bogati sadnih vrtov.

Očaka kraškega kraljestva sta temni Blošči in sanjavci Župančiček. Oba gospodnja, tesno stisnjena drug k drugemu, nad kraškim rajem. V njih podnožju ležita prijazni vasički Topol in Metulje. Topol bolj na planem, a Metulj stisnjen v ozko dolino. In Metulje so znameniti. Kdo še ni slišal tega imena? Tu, prav tu, pod Župančičkom so stali nekdaj Rimljani in oblegali Mettulum. Kmetje vam mnogo povedejo o tem.

Mesto je bilo leseno. Ležalo je v podnožju nizkega grla. Na grlu pa je rasla pod nebo gospodnja utrdbica. In onkraj grla, ki so obdajali mestce, kot temen obroč, je drhtelo veliko jezero. Še danes se poznajo sledovi tega jezera. Valovita ravan z naplavljeno prstjo in različnimi usedlinami. In pri Metuljah sledovi premoga, ki imata 6000 kalorij.

To mestece so branili starci Metulji dve leti. Toda rimska moč je bila le prevelika. Skoro so videli, da se bodo morali predati. Pa kaj so storili ti junaki? Žene, starce, otroke so pomorili, sami pa so se do zadnjega branili in na koncu še začgali mesto. Tako so pogoreli v svojem rodomnem mestu. Junaki res!

Če danes kopljete na mestu, kjer je stal Mettulum — kje, vam povede domačini —, boste po nekaj decimetrih odkopavanja naleteli na sledove požara. Neki akademik, ki je kopjal pred leti, je izkopal še dobro ohranjeno očagano človeško zapestje. Družba Nemcov z Dunaja, ki je našla nekaj prav zanimivih starin, ki žalibog kraste tuto zembo. Je pač tako pri nas!

Srednje bloškega kraljestva je Nova vas, tudi Bloke imenovana. Vas je precej velika. Ima lepe hišice s pripadajočimi, sko-

vedo, o vsem hočeo biti poučeni. Dekleta znajo imenito šivati, ročna dela kraste vsak dom, dela se ne bole in poštene so. Včasih s fanti rajači in zaplešajo, pa je to že starava navada in ni greh.

I časopis izdajajo Bloke. Ni to političen list, niti gospodarski, temveč skoraj literarni. Uredništvo je v rokah naših mlajših li-

teratorov učencev petega in šestega razreda. Prinaša zanimive in aktualne članke, ki bi jih mestni prav gotovo ne zmogli. Če ne verjete, pridite in poglejte. Dopise pa sprejema uredništvo »Bloškega zvona« na Blokah pri Rakeku.

Vrtcačnik Mila, učitelj na Blokah.

pa neprizakovano in brez prehoda nastopilo poslabšanje. To stanje je pa še hujš, ker četrti letnik se danes pravzaprav ne ve, ali bo maturiral ali ne. Jasno je torej, da je zavladalo veliko razburjenje tudi med starši posebno po vseh, da bo drugje matura, v Ljubljani pa ne.

Prosimo, torej prosvetno oblast, naj takoj jasno pove, kaj in kako bo, da udarec in škoda ne bo še večja, kakor preti že edaj. Slabo situirani starši komaj zmagujejo velike izdatke, sinovi in hčere so pa brez potrebe zbegani, ker ne vedo, pri čem so. Ce je prosvetna oblast uvidevana, bo učiteljiščem gotovo nemudoma naročila, naj gojenje pripravijo na maturo. Razširijo se namreč tudi domnevanja, da matura sičer bo, a še jeseni, češ, da gojenici sedaj niso pripravljeni na izpit. Ta rešitev bi bila po napornem šolskem letu muka za mladino, ker bi izgubila prepotrebne in zasluzene počitnice. Za peti letnik ni predpisani prostorovi, predpisana snov je predelana, za maturo pa ni nobene ovire. Prosimo, torej uvidenost, razsodnosti in tudi malo usmiljenosti — drugače pa takoj in brez zavlačevanja milosten udarec. Starši.

Beležnica

KOLEDAR

Danes: Petek, dne 9. maja 1930. Katoliki: Gregor. Pravoslavni: dne 26. aprila. Vasilije.

DANASNJE PRIREDITVE

Drama: Za ljubezen so zdravila. D.

Opera: zaprt.

Kino Matice: Tebe sem ljubil.

Kino Ideal: Obok mude.

Kino Ljubljanski dvor: Grešna strast (Grešna Garbo).

Jugoslovensko-ameriški večer zd. Cook v Delavski zbornici ob 20.

DEŽURNE LEKARNE

Danes: Trmkoczy. Mestni trg in Ramov, Mikloščeva cesta.

Novi vojni red

V noči od 14. na 15. im. stopi o polnoči na vseh progah držav. železnici v kraljevin Jugoslaviji, kakor tudi v vseh drugih državah, novi vojni red v veljavu.

V mednarodnem prometu ostanejo tudi po novem vojnem redu vsi dosedanji brzolvlaki v prometu v več ali manj izpremenjenih legah.

Po novem vojnem redu bo vozil na progi Pragersko — Budimpešta in obratno dnevni brzolvlak skozi vse leto dnevno redno in bo imel v Pragerskem zvezu na dnevni brzolvlak proti Trstu — odnosno iz Trsta.

V poletnih sezoni, t. j. v času od 15. junija do 15. septembra, bo vozil nov brzolvlak iz Splita, preko Zagreba — Ljubljane — Jesenic in München in Berlin ter istoka iz Trsta preko Podbrda v München in Berlin ter obratno. Na Jesenicah se združita oba vlaka iz Splita in Trsta, v obratni smeri pa se delita.

Potniški vlaki, v kolikor so spremenjeni, so se prilagodili mednarodnemu prometu ter splošnim željam in potrebam posameznih krajev. Med Ljubljano in Mariborom bo po novem vojnem redu zopet vozil nočni potniški vlak.

Radi vpoštevanja važnejših zvez v večjih priključnih postajah so se morale doseči dnevi leteči nekaterih potniških vlakov bistveno izpremeniti, tako odhaja prvi junijski potniški vlak štev. 912 na Gorenjsko iz Ljubljane gl. kol. še le ob 7. uri 30 in prvi junijski potniški vlak štev. 614 na Rakelj in v Postojno iz Ljubljane gl. kol. ob 7. uri 35 minut. Zato vozi na progi Ljubljane gl. kolodvor Kranj ob delavnikih skozi celo leto potniški vlak štev. 920 z odhodom iz Ljubljane glavni kolodvor ob 15. uri 28 min. in prihodom v Kranj ob 6. uri 17 minut; nadalje vozi na progi Logatec — Rakelj potniški vlak štev. 698 z odhodom iz Logatca ob 6. uri 50 in prihodom v Rakelj ob 7. uri 24 minut.

Popolni vojni redi so razvidni iz novih stenskih voznih redov, ki so razobeseni na vseh postajah.

Glede posebnih izletniških vlakov s 50% popustom voznih cen ob nedeljah in prazničnih bodo določbe o uporabi pravočasno objavljene pri potniških blagajnah.

Iz gledališke pisarne

Drama

»Za ljubezen so zdravila.« Opozariamo na danšnjo predstavo, ki je izredno zabavna in privlačna veseljeigrav, ena izmed najbolj obiskanih in največkrat izražanih iger te scene. V glavnih vlogah nastopa g. Cesar, v ostalih skoraj ves dramski ansambel. Cene običajne. Predstava se vrši za abonma D.

»Konec poti.« Jutri se ponovi pretresljiva, a resnična drama »Konec poti«, ki je pri vseh dosedanjih vpravljivahn globoko zanimala naše gledališko občinstvo. Igra igrajo vse znane sestavljajoči statistike. V večnem trepetu pred nadzornikom se bori s poukom kmečkih otrok in se trese pred vsako uradno kuverto, ki ji jo prinese poštni sel enkrat ali dvakrat na teden. Težje ji je kakor v kazniščini in zbegana dušica nikakor ni zmožna voditi odgovornih poslov. Gotovo so te mlade, idealne in sentimentalne dekllice največje mučenice, ubite na duši in telusu. Trpe nepopisne muke, tripi pa tudi vzgoja. Na enorazrednicah naj bi torej poučevalle le starejše, izkušene in samostojne moči.

Peti letnik učiteljišča bo pa imel tudi to dobro posledico, da letos ne bo absolventov, ki so druga leta dolgo moralni čakati na službe. Vsa t. i. ki še brezplačno služijo ali se dolgočasno doma, bodo lahko stopili v službo in dobili tudi plačo.

Vse to pa seveda le, če letos ne bo mature na učiteljišču, baje pa niti danes še ni nič gotovega, ali bo četrti letnik moral še eno leto v šolo — ali bo delal maturu.

V Ljubljani so gojenici preverjeni in so se že udali v usodo, da bodo morali še eno leto hoditi v šolo, govori se pa, da se na drugih zavodih prav pridno pripravljajo na maturu in tudi beogradiske učiteljiščnice so svojim ljubljanskim kolegom povедale, da bodo maturirale, ter da v Beogradu nikoli ne misli, da bi absolventje letosnje načrti, ki so na njem že obdelale vse za učiteljišče predpisani material, morale še eno leto premeljati isto snov.

Peti letnik je bil hud udarec tako za učiteljiščnike, še hujš pa za njih starše. Zlasti pa za one na deželi. Namesto, da bi se po maturi sin ali hčerka že sama živila, bo treba za vzdrževanje izdati vsaj še 10.000 Din. To je mnogo in težko za večini slabje plačane učradniške in druge nepremožne družine, ki večinoma pošiljajo svoje hčere in sinove na učiteljišče. Izgubljeno bo leto in depar, namesto olajšanja, ki starši računajo z njim že leta in leta, je

Matura na učiteljišču

Po novem zakonu učiteljišča ne bodo imeli več samo štirih letnikov kakor doslej, temveč pet. V tem letniku naj bi se gojenici izpopolnjevali posebno v pedagoških in učiliščnih gospodarstva ter gospodinjstva, zato pa na najbrži znatno skrenčen material za usposobljenostni izpit, ki ga mladi učitelji delajo 2 leti po maturi, da dosežejo definitivnost, ali pa ta izpit celo odpade. Pravilnika je novemu zakonu namreč še ni in zato še niso znane razne podrobnosti.

S petimi leti učiteljišče bi dobili znatno bolj pravljeno učiteljiščno in prav je, da pridejo med narod starejši in zrelejši učitelji, kakor so bili dosedanjci abiturienti. Eno leto se že precej pozna. Prav za mlade učitelje in učiteljice, še bolj pa za šole bi bilo pa, če bi prosvetna oblast ne pošiljala novopečenih in neizkušenih učiteljiščev, kar pa je upravitev sol. Pomislite samo na razvajeno ljubljansko gospodarstvo, ki je, da podljena časopis izdaje v Ljubljani, na vsej strani, ki trači ves dan, mora kuhati sama,

Bločna občina je zelo velika. Daleč je od sveta, dasi ima že direktno avtobusno zvezo z Ljubljano. Pa ne mislite, da je nazadnjaška v nazorih. Ljudje debatirajo, da je groza in bero. V vsaki hiši je časopis. Vse

Čudna praksa

Že nekaj mesecev opažam, da ljubljanska mestna elektrarna ob nedeljah, brez vsakršnega predhodnega obvestila, zapira električni tok za več ur. Včasih je to opoldne, včasih popoldne, nikoli pa ne več prej, kot takrat, ko rabiš luč in jo hočeš prizgati.

Skoro neverjetno se sliši, da bi ravno ob nedeljah vedno imeli tako majna popravila, sicer pa je sedaj po otvoriti novih naprav gotovo vse že izvršeno. Ako pa bi bilo to zapiranje toka v zvezi z bajno razsvetljavo ljubljanskega gradu, tedaj bi bilo bolje, ako ostane grad po noči brez luči, zato naj bi se ga »osvetlilo« in uredilo za one, ki ne glejajo parna zaga, ki dan za dnevom reže kraljev in jih spreminja v deske vseh oblik. Tovarna ima moderno urejeno stropno listov. Tedaj bi

Pierre Billstey

Navada

Priložnost dela zločince in rada zažeženško v greh. Prav kakor usoda, ki vas slučajno presenetil z najtežjimi udarci. In tako sta zapustili Lucetto Legoue v istem tednu Hektor Cassegrain, ki jo je razkošno vzdrževal, in Petit Coco, mlad zamorec, ki je na njen račun brezskrbno živel.

Ko je Hektor Cassegrain zapuščal Lucetto — fant se je namreč ženil — je prinesel kot zadnje darilo dokaj velik diamant in natlačeno denarnico.

Mali Coco je menil, da tako plemenitega Hektorja ni na vsakem vogalu in čez tri dni je izginil. In tebi nič meni nič je odnesel s seboj denarnico in diamant.

Lucetta je ostala skoro brez beliča. To je bila njen napaka. Od tega, kar je bil stal v treh letih ta podli Coco, bi bila lahko naložila v banki težke tisočake. Toda Lucetta ni bila prav nič žal tega denarja. Saj zamorec tudi ni karibodi. In tako je torej videla pred seboj dva izhoda: bodisi da poiše nemudoma novega Hektorja ali pa postane zopet modistka, kakor se ji je že prizetilo. Drugi izhod se ji je zdel nesprejemljiv.

Mučno je namreč delati z neznanim zaslužkom, če je človek poprej brez dela mnogo zaslužil. Vendar je pa Lucetta iskala bogatega ljubčka, ki bi bil prijazen in radodaren kakor je bil Hektor. Minilo je več tednov, toda Lucetta se lov ni posrečil. Končno je ubog dekle mislilo, da je ujelo bogatega bankirja. Toda gorje! V zadnjem hipu se je pojavila poštena ženska in ji ga je odprejala pred nosom.

Nesreča jo je tako potrla, da je zbolela. Ko je za silo okrevala in ko je bila duševno strta in brez denarja in nevarnosti, da pade najniže, se je spomnila, da ima svoje. Se na miselji ni prislo, da bi posetila svojega siromašnega očeta ali mater. Pač je pa takoj pomisliila: Kaj ko bi takole slučajno posetila tetu Albertino?

To je bila namreč milijonarka, ta starica, zapuščena in brezsrčna teta Albertina Seurelova, bivajoča v Bayeuxu. Nobenega sorodnika ni pustila k sebi. Ko ji je umrl mož, ji je zapustil ogromno premoženje. Toda klub toljekemu bogastvu je živila beraško življenje. Ljudje so pripovedovali o njeni lakomnosti marsik. Da omenimo samo tisto o njene zobu — da, o tem umetnem zobu tete Albertine, katerega je nekoč z juho požrlo. Po dvodnevem romanju po temnih potih je prišel mali dragoceni predmet brez nezgode zopet na dan. Vsa srečna ga je Albertina takoj zataknila na prvotno mesto in od tistega časa je skrbno pazila nanj.

To je Lucetta vedela. Vse je kazalo, da jo sprejme ta stara kokila zelo nevijudno, a morda ji pokaže celo vrata. In vendar je hotela poskusiti srečo. Druga izhoda iz kočljivega položaja ni videla, kakor prikupiti se stari teti in tem, da bo hvalila in odobravala njeni manjki.

Že dolgo je nosila Lucetta najbolj kričeče oblike in obraz, ki je mazala z najprestrešnimi haryami. Saj tako se zapejajojo moški, je-li? Toda tete Albertine bi tak obraz ne zapeljal. Ko je torej gospodinica Legoue izstopila v mestecu, ni bila več podobna oni frivolni ljudi, ki je prejšnje noči plesala po za-

tohlih beznicah Montmartra.

Zdaj ni bilo na njenih lichenih nobenega sledu po rdečilu, ne po kremlu. Na sebi je imela staromodno črno obleko, ki ji je segala tja doli do gležnjev, in ogromne nizke čevlje, katere si je bila izposodila pred odhodom od hišnice in v katerih je zdaj cokljala po Bayeuxu.

Lucetta je našla staro Albertino v kotu kuhišča. Sedela je na pručici in tulila štiri krompirje. To je bila njeni vsakdanji večerja. Proti vsemu pričakovani je sprejela svojo nečakinjo dokaj prijazno.

— Stopi bliže, da te vidim, — je za-

mrmrala in si nataknila očala. — Podobna si poštenemu dekle. Človek bi ne verjal, da prihaja iz Pariza.

Potem je začela teta Seurelova zavabljati na druge člane rodbine. Trdila je, da je to zločinska družba, katere edini cilj na tem svetu je iztisniti čim več denarja iz tete Albertine.

Lucetta ji je prirjevala. Potem je na zdalekovidno dobrohotnost izjavila, da hoče pomagati priletiti teti. Ce hoče, ji je Lucetta na razpolago. Bila bi ji družabnica, skrbela bi za njo zgorj po dolžnosti, ne da bi računalna z nagradom. Sicer pa mnogo ne je, zadovoljil se z malim in stroškovem ne bo povzročala.

— Milo dete si, Lucetta, in pri meni ostaneš, — je dejala Albertina. — Da, živeti tako zapuščena je res žalostno. Poleg tega pa že zelo slabo vidim.

In res! Lucetta je bila zelo dobrodošla teti Seurelovi, kaiti starka je bila napol slepa, a misel, da bi vzelja služkinjo, ji je bila strašna, ker jo je spominjala zakonskega poloma v času, ko je bil mož še živ in podjeten. Od tistega dne je bila Lucetta dobra in cenenca služkinja, o kakršni si teta Albertina se sanjati ni upala. Lucetta je bila obenem zelo vestna in natančna upraviteljica, ki se je prepirlala z dobavitelji in notarji ter prisilila kmete, da so točno poravnavači račune. Ta dvojni čudež je dopolnjevala s tem, da je spravila skupaj več denarja in znašala že itak piše izdatke. V najem sta bili oddani obe nadstropji hiše. Albertina in Lucetta sta se pa stiskali v pritičju. Lucetta je spala na žimnicu v ozki temni izbi in ta način življenja ji je ugajal. Teta Albertina je ponavljala venomer: tale punca je res pravi zaklad. In pogosto je priponjila resno: — toda mora malo prevarčna.

Vsak večer je sestradana in od dela izmučena Lucetta na svoji žimnicu navdušeno razmišljala o bogastvu, ki bo kmalu njen. S tem, da je tako dobro igrala komedijo lakomnosti, se je docela prikuplila lakomni starki. Čim bi starka izdihnila, bi Lucetta nedvomno podpravovala. Potem bi pa odložila krimko obenem z nizkimi čevlji in dolgo črno oblike. In vrnila bi se kot mlada neporočena milijonarka v Pariz, kjer bi sijajno živila.

Ceprav je teta Albertina pešala od meseca do meseca, vendar je vzdržala še osem let na tem svetu. Umrla je v 80. letu, blagoslavljajoč vnučnik, katero je bila poslala božja previdnost, da ji je tako skrbno, požrtvovalno in nenesobično stregla.

Oporka ni razočarala Lucettinih nad. Podedovala je rente in posestva. Vse skupaj je bilo vredno okroglo tri milijone. Vsa srečna ga stopila Lucetta v hišo, ki je bila odslej njen last. Globoko je vzduhnila, rekč:

Končno sem bogata!

Lucetta je bila stara že petintrideset let. Odvisno je bilo torej samo od nje, da uresniči vse svoje načrte o sijajnem življenju. Odpotuje čim prej, iznbi se te grozne črne oblike, tega simbola njenih dvojne igre in zmagovalskega življenja. Se predno je pripravila prtljago, se je napotila peš in dokaj oddaljeni kolodvor, da pogleda na vozni red, ker ga nji hotela kupiti. Vprašala je tudi, koliko bi stala vožnja v III. razredu iz Bayeuxa do Pariza.

— Triinpeta deset frankov. — je odgovoril uradnik.

— To je nesramnost! — je zakričala Lucetta. — Raje prehodim to pot peš.

Vsa razkačena se je vrnila domov. Polagoma se je njeni jeza polegla in Lucetta je spoznala samo sebe. Cutila je, da je postala z doslednim posnemanjem lakomnosti stare Albertine zares lakomna. Krinka, katero je nosila nepretrgoma osem let, je postala naenkrat golo dejstvo. In zdaj je bila njeni bodočnosti zapečatena. Životarila bo kot bogata, pa siromašna stara »devica«. Drugače že ni mogla. Za vse na svetu bi se ne bila ločila od svoje dolge črne oblike.

— Čemu neki bi hodila v Pariz? — je mrmrala sama pri sebi. — Da bi zavrala denar? ... Še na misel mi ne pride.

In tako je sedla Lucetta v kotu svoje kuhišča na pručico in začela lupiti štiri krompirje, ki bodo njeni današnji večerja — kakor tudi vse bodoče večere do zadnjega.

Lucetta je bila stara že petintrideset let. Odvisno je bilo torej samo od nje, da uresniči vse svoje načrte o sijajnem življenju. Odpotuje čim prej, iznbi se te grozne črne oblike, tega simbola njenih dvojne igre in zmagovalskega življenja. Se predno je pripravila prtljago, se je napotila peš in dokaj oddaljeni kolodvor, da pogleda na vozni red, ker ga nji hotela kupiti. Vprašala je tudi, koliko bi stala vožnja v III. razredu iz Bayeuxa do Pariza.

— Triinpeta deset frankov. — je odgovoril uradnik.

— To je nesramnost! — je zakričala Lucetta. — Raje prehodim to pot peš.

Vsa razkačena se je vrnila domov. Polagoma se je njeni jeza polegla in Lucetta je spoznala samo sebe. Cutila je, da je postala z doslednim posnemanjem lakomnosti stare Albertine zares lakomna. Krinka, katero je nosila nepretrgoma osem let, je postala naenkrat golo dejstvo. In zdaj je bila njeni bodočnosti zapečatena. Životarila bo kot bogata, pa siromašna stara »devica«. Drugače že ni mogla. Za vse na svetu bi se ne bila ločila od svoje dolge črne oblike.

— Čemu neki bi hodila v Pariz? — je mrmrala sama pri sebi. — Da bi zavrala denar? ... Še na misel mi ne pride.

In tako je sedla Lucetta v kotu svoje kuhišča na pručico in začela lupiti štiri krompirje, ki bodo njeni današnji večerja — kakor tudi vse bodoče večere do zadnjega.

Tragedija lepe igralke

V Monte Carlo je končala te dni svoje pustolovske življenje 53 letna Nemka Alvinja Pförrdova, katera kartiera je vzbujala nekoč mnogo zavisti. Njen konec pa ni bil zavidan vreden Končala si je življenje s strehom iz reči, po katerem je segla, ko je izčubila v igralnici vse svoje premoženje.

Pförrdova je slovela koncem preteklega stoletja kot izredno lepa in nadarjena igralka. Nastopala je v berlinskih gledališčih, kjer se je seznanila z ruskim knezom Sergejem Baratinskim, ki ji je izposloval angažma pri dvorni gledališču v Petrogradu. Tudi v Petrogradu je mnogo očarala s svojo lepoto, najbolj se je pa navduševal za no knez sam. Ki jo je obsul z darili in denarjem. Med vojno je pa knez Baratinski umrl in Pförrdova je prišla med bojiščko revolucionjo ob velik del svojega premoženja. Posrečilo se ji je pa spraviti čez mejo toliko draguljev in denarja, da se je mogla naseliti v Nemčiji, kjer bi bila brezskrbno živila, da je ni zadeba še nemška inflacija. Njeno premoženje se je ponovno skrčilo, posebno še, ker je mnogo izgubila z dvomilijuni finančnimi špekulacijami. Ostalo je je končno samo 30.000 mark, kar bi bil za navadnega zemljana še vedno dovolj, da biva šlo ljubico ruskega kneza in slavno igralko je pa bilo seveda premalo.

Ta denar ji ni zadostoval za razkošno življenje, katerega je bila vajena. Zato je sklenila poskusiti svoje srečo v igralnici. Toda v Monte Carlo jo je čakalo novo razočaranje. Izgubila je vse, kar ji je bilo ostalo od ogrinjanega premoženja. Preostala sta ji samo dva izhoda — siromašno življenje ali smrt. Odločila se je za smrt.

Ne verujem preveč v naključje. Nikakor pa ne verujem v teorijo, da se rede eni pod srečo, drugi pa pod nesrečo zvezdo. Če koga vse življenje prezira in zapostavlja, je gotovo krv sam. Sami smo krivi, če imamo v življenju smrto. Vsako delo, ki je tako do go dočasno, postane takoj zanimivo, čim se ga lotimo z veseljem in skušamo spoznati vse, kar je z njimi v

Merilo srečje je zadovoljnost

Zanimiva sodba angleškega industrijalca o uspehu in smoli v življenju

Predsednik znanega angleškega industrijskega podjetja »Raleigh Cycle Company« sir Harold Bowden je napisal zanimiv članek o tem, kako doseže človek v življenju uspeh in kako se neuspehu izognie. Bowden piše:

Imel sem prijatelja, ki je bil po poklicu horzni senzal in je začel svojo kariero kot nadbehudni novinar. Pisal je kratke povesti, članke in pesmice in tako je zaslužil od 10 Šilingov do 10 funtov tedensko. Prišla je pa svetovna vojna in tudi on je moral k vojakom. Ko se je vrnil po vojni od vojakov, ni mogel več objavljati svojih prispevkov v novinah in kmalu je začel v težak gmotnji položaj. Ni dolga razmišljal, kaj storiti. Porabil je prvo priliko in se napotil v City. Zdaj je važen činitelj na londonskih horzih in negov letni dohodki znajo več tisoč funtov Šterlingov.

Ne smete pa misliti, da omenjam to kot primer človeka, ki je imel v življenju srečo. Nasprotno, omenim sem svojega prijatelja, da dokažem, da je imel v življenju smolo. Res je sicer odličen horzni senzal, toda ta poklic mu ne ugaia. Ob prostem času nima dovolj energije, da bi se še nadalje literarno udeleševal. Razmere ga silijo izpolnjevati družabne dolžnosti, toda sreča ne naide nikjer, čeprav je povsod priljubljen. Zato sam priznava, da ima v življenju srečo.

Kaj je sreča in kaj uspeh? Mnogi videjo srečo v tem, da imajo lepe stalne dohodke, toda to še ne more biti merilo. Človek, ki zasluži tedensko 5 funtov, je lahko mnogo srečnejši od onega, ki ima letno na razpolago 2000 funtov. Denar ni merilo uspeha, kakor tudi ne oblast, slava in čast. Nikjer ni rečeno, da mora biti ministriški predsednik srečnejši od svojega taimika. Merilo sreče in usneha je zadovoljnost. Če je človek v življenju zadovoljen lahko reče, da ima srečo, pa naj bo milijon ali cestni potem.

Nekateri ljudje so zadovoljni pri svojem delu, drugi v svoji zabavi. Po mojem mnenju so dosegli največji uspeh oni, ki so zadovoljni pri svojem delu in v svoji zabavi, posebno na oni, ki so zadovoljni pri delu. Ni prijetnejše zavesti od one, ki jo ima človek, ko se ozira na dobro opravljeno delo. Res najde nekateri ljudje zadovoljstvo v kopiranju denaria, toda takih ljudi je na svetu malo. Dedenost vpliva včasih na oblikovanje človeškega značaja. Razmere, v katerih živi človek v zgodnjem mladosti, mu pritiskajo svoji nečast. S tem pa njen značaj še ni dokončno izobilovan. Večkrat bi moral imeti v sebi vsaj toliko moči, da bi po svoji volji izpreminjal svoja nagnjenja, to se pravi, da bi razvijal dobra v zatirali slabja. Kdor se hoče otresti svojih napak, mora pokazati borbeno silo, z drugimi besedami značai.

Ne verujem preveč v naključje. Nikakor pa ne verujem v teorijo, da se rede eni pod srečo, drugi pa pod nesrečo zvezdo. Če koga vse življenje prezira in zapostavlja, je gotovo krv sam. Sami smo krivi, če imamo v življenju smrto. Vsako delo, ki je tako do go dočasno, postane takoj zanimivo, čim se ga lotimo z veseljem in skušamo spoznati vse, kar je z njimi v

zvezi. Za srečo in uspeh v življenju je treba študirati teorijo enako kakor prakso in širiti svoje znanje preko ožjih meja dela odnosno poklicu. Vsak človek je po pravici ponosen na dobro opravljeno delo, ki pa naj mu služi obenem kot klin v lasti, po kateri pieza do uspeha. Mnogo je odvisno tudi od zunanjosti. Vsak delo je treba opravljati vestevo. Ni pošteno in dobro opravljeno dela, ki bi prej ali slej ne bilo nagrajeno. Nikoli ne smemo pozabiti, da vrh življenjske lestve ni prostora za vsakega. Delati je treba z veseljem, živeti v mejah svojih dohodkov in izbrati dobro prosti čas. In pomniti moramo, da nikoli ni izgubljeno življenje onega človeka, ki je v svoji notranjosti srečen in zadovoljen.

Posledice zakonskega poljuba

Novoporočenca Smith v Chicagu sta jo mahnila v kino, da bi se naložila razvedrila. Film ju pa menda ni zanimal tako, da bi mu dala prednost pred nadaljevanjem medenih tednov. Film »Bela smrť« je sicer tragičen, toda mlada zakonča sta se kljub temu razposajeno srečevala, objemala in poljubljala. Ogorčeni sosedje so protestirali proti temu žudnjemu nameku v progamu tako, da je moral ravnati s separiranimi sobani. Kjer se lahko zanjihajenci dajo obiskovali in poljubljati. Zato sam priznava, da ima v življenju srečo.

Joes Smith se je pa čutil tako užilenega, da je vložil tožbo in zahteval od lastnika kina 1000 dolarjev odškodnine. Pred sodiščem se je lastnik kina zagovarjal, da je kino javno dostopen, ne da podjetje s separiranimi sob